

ΣΤΕ 3760/2014* [Προστασία της χερσονησίδας Αγ. Κοσμά και απομάκρυνση εστιατορίου]

Περίληψη

-Κρίσιμη για τη θεμελίωση της κατά χρόνο αρμοδιότητας της προσυπογράφουσας το προσβαλλόμενο διάταγμα Υπουργού είναι η ημερομηνία δημοσίευσής που αναφέρεται στο φύλλο της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως (εν προκειμένω 5.3.2004) και όχι ο χρόνος παραδόσεως του φύλλου αυτού στη θυρίδα πωλήσεως του Εθνικού Τυπογραφείου. Ο λόγος ακυρώσεως ότι το προσβαλλόμενο προεδρικό διάταγμα εκδόθηκε αναρμοδίως, διότι, κατά το χρόνο της πραγματικής κυκλοφορίας του φύλλου της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως στο οποίο αυτό δημοσιεύθηκε (10.3.2004), η Υπουργός που το προσυπέγραψε είχε ήδη παραιτηθεί, είναι απορριπτέος ως αβάσιμος.

-Από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτει ότι ο χαρακτηρισμός των περιοχών της ζώνης 1β και οι επιβληθείσες απαγορεύσεις και περιορισμοί τέθηκαν προς εξυπηρέτηση και εξειδίκευση των στόχων του Ρ.Σ.Α., ιδίως δε για την προστασία, διατήρηση και ανάδειξη του τοπίου, των ακτών, καθώς και των αρχαιολογικών και ιστορικών τόπων, όπως η επίμαχη περιοχή. Εν όψει του χαρακτήρα της εν λόγω περιοχής ως παράκτιου οικοσυστήματος, χρήσεις, όπως εκείνη του εστιατορίου, διασπούν, από την φύση τους, την ενότητά του και δημιουργούν τις προϋποθέσεις περαιτέρω διαταράξεώς του με τη συγκέντρωση ανθρωπογενών δραστηριοτήτων. Συνεπώς, οι ρυθμίσεις του προσβαλλόμενου διατάγματος περί απομακρύνσεως της χρήσεως του εστιατορίου του αιτούντος από τη ζώνη 1β είναι πρόσφορες και αναγκαίες για την επίτευξη του σκοπού που επιδιώκει το εν λόγω διάταγμα. Οι προβαλλόμενοι λόγοι ακυρώσεως περί παραβίασης των αρχών της αναλογικότητας και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και περί μη προσβολής του φυσικού περιβάλλοντος εκ της ανωτέρω δραστηριότητας πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμοι, δεδομένου, άλλωστε, ότι η ως άνω απαγόρευση χρήσεως θεσπίζεται, κατ' αρχήν, εντός των ορίων της νομοθετικής εξουσιοδοτήσεως.

* Σχετικά με τη νομιμότητα του από 1.3.2004 π.δ. «Καθορισμός ζωνών προστασίας, χρήσεων γης και όρων και περιορισμών δόμησης στην παραλιακή ζώνη της Αττικής από το Δαλφινικό Όρμο μέχρι την Αγία Μαρίνα Κρωπιάς» (Δ' 254/5.3.2004) έχουν δημοσιευθεί και οι υπό ανάρτηση αποφάσεις ΣΤΕ 3757/2014, 3758/2014 και 3759/2014.

Πρόεδρος: Ν. Ρόζος

Εισηγητής: Αντ. Ντέμσιος

Δικηγόροι: Γ. Καμπίτσης, Κ. Βαρδακαστάνης

Βασικές σκέψεις

2. Επειδή, με την αίτηση αυτή ζητείται η ακύρωση του από 1.3.2004 π.δ/τος περί «Καθορισμού ζωνών προστασίας, χρήσεων γης και όρων και περιορισμών δόμησης στην παραλιακή ζώνη της Αττικής, από το Φαληρικό Όρμο μέχρι την Αγία Μαρίνα Κρωπίας» (ΦΕΚ 254 Δ΄/5.3.2004), στο σύνολο του και ιδιαιτέρως κατά τις διατάξεις του άρθρου 2 «περιοχές με στοιχείο 1», παρ. 2 ζώνη 1β, στοιχείο δ΄ αυτού. Η υπόθεση εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του Ε΄ Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας μετά την έκδοση της υπ΄ αρ. 381/2011 αναβλητικής αποφάσεως του Δικαστηρίου και την εν τω μεταξύ αποστολή του φακέλου της υποθέσεως από τη διοίκηση.
3. Επειδή, η κρινόμενη αίτηση ασκείται εμπροθέσμως και με έννομο συμφέρον από τον αιτούντα, ο οποίος φέρεται ως μισθωτής του εστιατορίου «Ακρωτήρι», το οποίο ευρίσκεται στην περιοχή της Χερσονησίδας Αγ. Κοσμά, ήτοι σε περιοχή εμπύπτουσα στη ζώνη 1β του άρθρου 2 παρ. 2 του προσβαλλόμενου π.δ/τος.
4. Επειδή, στο άρθρο 7 του ν. 301/1976 «Περί της εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως δημοσιευομένης ύλης και ρυθμίσεως θεμάτων αναφερομένων εις την έκδοσιν και κυκλοφορίαν ταύτης» (ΦΕΚ Α΄ 91), όπως ο νόμος αυτός ίσχυε κατά το χρόνο δημοσιεύσεως του προσβαλλόμενου διατάγματος, προβλέπονται τα εξής: «1. Η Εφημερίς της Κυβερνήσεως εκδίδεται καθ΄ εκάστην εργάσιμον ημέραν, εν επείγουση δε ανάγκη και καθ΄ ημέραν αργίαν, εις αυτοτελή φύλλα φέροντα την ημερομηνία της ημέρας της εκδόσεως, ίδιον αύξοντα αριθμόν και συνεχή δι΄ άπαντα τα εντός του αυτού έτους εκδιδόμενα φύλλα αριθμησιν των σελίδων... 2. Τα φύλλα της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως κυκλοφορούν εντός της αυτής ημέρας της ην ταύτα φέρουν ημερομηνίας. Εντός της αυτής ημέρας και προ της κυκλοφορίας, ή συγχρόνως προς ταύτην, αντίτυπον του κυκλοφορούντος φύλλου ή κεκυρωμένον αντίγραφον του ηλεγμένου και θεωρηθέντος παρά του Υπουργού Προεδρίας της Κυβερνήσεως δοκιμίου καταχωρείται εις ίδιον φάκελλον τηρούμενον κατά τεύχος παρά τω Εθνικώ Τυπογραφείω και όντα προσιτόν εις το κοινόν. 3. Μη ούσης δυνατής ένεκα τεχνικών λόγων της κυκλοφορίας φύλλου της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως κατά την ημέραν της ην τούτο φέρει ημερομηνίας οι ενδιαφερόμενοι δύναται να αιτούνται παρά του Εθνικού Τυπογραφείου κεκυρωμένον φωτοαντίγραφον του κατά την προηγουμένην παράγραφον κατακεχωρημένου φύλλου ή δοκιμίου. Το ούτω χορηγούμενον

- κεκυρωμένον φωτοαντίγραφον έχει την αυτήν ισχύν ήν και τα φύλλα της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως. 4. Συντρεχουσών των εν ταις προηγουμέναις παραγράφοις προϋποθέσεων, το φύλλον της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως τεκμαίρεται αμαχήτως ως κυκλοφορήσαν την ημέραν της ην τούτο φέρει ημερομηνίας. Η ημέρα εκδόσεως και κυκλοφορίας λαμβάνεται πάντοτε αδιαιρέτως».
5. Επειδή, κατά γενική αρχή του διοικητικού δικαίου, η νομιμότητα της διοικητικής πράξεως, εφόσον δεν ορίζεται ή δεν συνάγεται άλλως από το νόμο, κρίνεται σύμφωνα με το νομοθετικό καθεστώς που ισχύει κατά το χρόνο εκδόσεώς της. Ειδικότερα, όσον αφορά τη νόμιμη υπόσταση των κανονιστικών διοικητικών πράξεων που χρήζουν δημοσιεύσεως στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, το εκδίδον αυτές διοικητικό όργανο πρέπει να διατηρεί τη σχετική αρμοδιότητα όχι μόνο κατά το χρόνο υπογραφής τους, αλλά και κατά τον χρόνο της δημοσιεύσεώς τους στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (βλ. Σ.τ.Ε. 3848/1973, 735/1970 Ολομ., πρβλ. Σ.τ.Ε. 4252/1980, 451, 1017/1978, 1756/1961, 767/1960). Ομοίως, η αρμοδιότητα του οικείου Υπουργού για την πρόταση των κανονιστικών διαταγμάτων κατά το άρθρο 43 παρ. 2 και 4 του Συντάγματος πρέπει να συντρέχει και κατά το χρόνο δημοσιεύσεως του διατάγματος (βλ. Π.Ε. 3/2001 πεντ., πρβλ. Ολομ. Σ.τ.Ε. 1543/1951, 256/1968, 2231/1969). Ήτοι, ο Υπουργός που προτείνει και δια της προσυπογραφής του αναλαμβάνει την ευθύνη της εκδόσεως του διατάγματος (άρθρο 35 παρ. 1 του Συντάγματος), πρέπει να διατηρεί την ιδιότητά του αυτή και κατά το χρόνο της δημοσιεύσεως του διατάγματος, οπότε και επέρχεται η τελειώσή του (πρβλ Ολομ. Σ.τ.Ε. 256/1968, 2231/1969). Ως χρόνος δε δημοσιεύσεως νοείται η ημερομηνία που φέρει το σχετικό φύλλο της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως, εφόσον από τις εκτεθείσες στην προηγούμενη σκέψη διατάξεις προκύπτει ότι ο νομοθέτης απέβλεψε στην αναφερομένη στο ΦΕΚ ημερομηνία δημοσιεύσεως και όχι στην ημερομηνία παραδόσεως του ως άνω ΦΕΚ στη θυρίδα πωλήσεως (βλ. Σ.τ.Ε. 1642/2002). Αντιθέτως, όπως έγινε δεκτό με την 2081/1987 απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, με την οποία ερμηνεύθηκαν οι ίδιες ως άνω διατάξεις, η ημερομηνία της πραγματικής κυκλοφορίας του φύλλου λογίζεται ως ημέρα δημοσιεύσεως μόνον για την προθεσμία της αιτήσεως ακυρώσεως (βλ. και Σ.τ.Ε. 3183/2008 επτ., 3671/2006 Ολομ., 3106/1998, 1424/1990, κ.α.). Τα ανωτέρω επιβεβαιώνονται και από τα οριζόμενα στο άρθρο 18 παρ. 2 του κυρωθέντος με το άρθρο πρώτο του ν. 2690/1999 (ΦΕΚ Α΄ 45) Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, σύμφωνα με το οποίο «στην περίπτωση της δημοσίευσης στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ως ημερομηνία δημοσίευσης λαμβάνεται εκείνη την οποία φέρει το σχετικό φύλλο της Εφημερίδας, υπό την προϋπόθεση ότι, κατά την ημερομηνία αυτή, είναι δυνατή η χορήγηση, σε κάθε ενδιαφερόμενο, αντιτύπου του φύλλου ή θεωρημένου φωτοαντιγράφου του οικείου δοκιμίου». Άλλωστε, σύμφωνα με την εισηγητική έκθεση του ν. 2690/1999, η παράγραφος 2 του

- άρθρου 18 ακολουθεί την αντίστοιχη ρύθμιση της διατάξεως του άρθρου 7 του ν. 301/1976 (ΦΕΚ Α΄ 91), η οποία ερμηνεύθηκε με την προαναφερθείσα υπ' αρ. 2081/1987 απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας. Εν όψει τούτων, ο προβαλλόμενος λόγος ότι το προσβαλλόμενο προεδρικό διάταγμα εκδόθηκε αναρμοδίως, διότι, κατά το χρόνο της πραγματικής κυκλοφορίας του φύλλου της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως στο οποίο αυτό δημοσιεύθηκε (10.3.2004), η Υπουργός που το προσυπέγραψε είχε ήδη παραιτηθεί, η δε παραίτησή της είχε γίνει δεκτή με το υπ' αρ. 119/10.3.2004 προεδρικό διάταγμα (ΦΕΚ Α΄ 83/10.3.2004), δημοσιευθέν την ίδια ημέρα, είναι απορριπτέος ως αβάσιμος. Και τούτο διότι, κρίσιμη για τη θεμελίωση της κατά χρόνο αρμοδιότητας της προσυπογράφουσας το προσβαλλόμενο διάταγμα Υπουργού είναι η ημερομηνία δημοσίευσής που αναφέρεται στο φύλλο της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως (εν προκειμένω 5.3.2004) και όχι ο χρόνος παραδόσεως του φύλλου αυτού στη θυρίδα πωλήσεως (10.3.2004, όπως προκύπτει από τα αναφερόμενα στην ιστοσελίδα του Εθνικού Τυπογραφείου και από την από 18.3.2004 βεβαίωση της Διευθύντριας της Διεύθυνσης Προγραμματισμού Παραγωγής του Εθνικού Τυπογραφείου), κατά την ημερομηνία δε αυτή (5.3.2004) η τελευταία εξακολουθούσε να έχει την ιδιότητα της Υπουργού Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων (πρβλ. Σ.τ.Ε. 1642/2002, 2554/2009, 3060/2011).
6. Επειδή, από το προσβαλλόμενο προεδρικό διάταγμα, σε συνδυασμό με τα διαγράμματα που το συνοδεύουν, προκύπτει ότι η παραλιακή περιοχή του νομού Αττικής, που εκτείνεται από τον Φαληρικό Όρμο έως την περιοχή Λομβάρδα Αγίας Μαρίνας Κρωπίας, διαιρέθηκε με το διάταγμα αυτό σε ζώνες προστασίας, χρήσεων γης και όρων και περιορισμών δομήσεως. Με το άρθρο 2 αυτού, ορισμένες περιοχές («με στοιχείο 1», όπως αναφέρεται στον τίτλο του σχετικού άρθρου) χαρακτηρίστηκαν ως περιοχές απολύτου προστασίας, στις περιοχές δε αυτές περιελήφθη (άρθρο 2 παρ. 2) και η ζώνη 1β, στην οποία περιλαμβάνονται περιοχές αποκατάστασης φυσικού τοπίου και αττικής χλωρίδας και πανίδας, καθώς και προστασίας και ανάδειξης αρχαιολογικών και ιστορικών χώρων στα όρια των δήμων Αλίμου, Ελληνικού, Βούλας και Κρωπίας. Για τη ζώνη αυτή ορίζονται με την ως άνω διάταξη τα εξής: «Εντός των περιοχών αυτών διατηρείται το φυσικό ανάγλυφο και απαγορεύεται κάθε δόμηση. Επιτρέπονται διαμορφώσεις διαδρομών περιπάτου και ποδηλάτου» (άρθρο 2 παρ. 2 περ. β΄). Περαιτέρω, στην αυτή διάταξη προβλέπονται τα ακόλουθα: «Νομίμως υφιστάμενες χρήσεις εστιατορίου στη Χερσονησίδα Αγ. Κοσμά συνεχίζουν τη λειτουργία τους μέχρι το 2006 οπότε και απομακρύνονται. Απαγορεύεται η χρήση του χώρου για στάθμευση αυτοκινήτων και η περίφραξη αυτού, ώστε να μην εμποδίζεται η πρόσβαση του κοινού στη ζώνη της παραλίας, στον αρχαιολογικό χώρο και στο μεταβυζαντινό ναό Αγίου Κοσμά και Δαμιανού» (άρθρο 2 παρ. 2 περ. δ΄).
7. Επειδή, με την κρινόμενη αίτηση προβάλλεται ότι η ρύθμιση του άρθρου 2

παρ. 2 περ. δ' του προσβαλλόμενου διατάγματος, σύμφωνα με την οποία «νομίμως υφιστάμενες χρήσεις εστιατορίου στη Χερσονησίδα Αγ. Κοσμά συνεχίζουν τη λειτουργία τους μέχρι το 2006 οπότε και απομακρύνονται», παραβιάζει τις αρχές της αναλογικότητας και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του διοικουμένου, διότι η λειτουργία του εστιατορίου, η διακοπή της οποίας θα ήταν καταστροφική για τον αιτούντα, ουδόλως βλάπτει το περιβάλλον.

8. Επειδή, όπως έχει κριθεί, ο ν. 1515/1985 («Ρυθμιστικό σχέδιο και πρόγραμμα προστασίας περιβάλλοντος της ευρύτερης περιοχής της Αθήνας», Α' 18) έχει εκδοθεί σε συμμόρφωση προς το άρθρο 24 παρ. 1 και 2 του Συντάγματος, το οποίο επιβάλλει αφενός μεν την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος, αφετέρου δε τον χωροταξικό και πολεοδομικό σχεδιασμό της χώρας για την επίτευξη των καλύτερων όρων διαβίωσης. Οι διατάξεις δε του ανωτέρω νόμου προβλέπουν κατευθύνσεις, προγράμματα και μέτρα για την αναβάθμιση του φυσικού και ανθρωπογενούς περιβάλλοντος, τα οποία δεσμεύουν τη Διοίκηση κατά την άσκηση της κανονιστικής της εξουσίας ή την έκδοση ατομικών πράξεων (βλ. Σ.τ.Ε. 604, 2173/2002 Ολομ., 2403/1997 Ολομ., Π.Ε. 305/2006). Εξάλλου στο προοίμιο του προσβαλλόμενου π. διατάγματος γίνεται κατ' επίκληση, μεταξύ άλλων, του άρθρου 11 παρ. 3 του Κώδικα Βασικής Πολεοδομικής Νομοθεσίας (Κ.Β.Π.Ν., π.δ. της 14/27.7.1999, Δ' 580), το οποίο αποδίδει το περιεχόμενο του άρθρου 4 παρ. 3 του ν. 1515/1985, όπως τροποποιηθέν ισχύει. Κατά την διάταξη αυτή, «Με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται με πρόταση του Υπουργού Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων συμπληρώνονται, εξειδικεύονται, διευκρινίζονται και τροποποιούνται μερικά το ρυθμιστικό σχέδιο Αθήνας και το πρόγραμμα προστασίας περιβάλλοντος χωρίς μεταβολή των στόχων και κατευθύνσεών τους ύστερα από γνώμη της εκτελεστικής επιτροπής του Οργανισμού Αθήνας». Το κατά την εν λόγω διάταξη πρόγραμμα προστασίας περιβάλλοντος Αθήνας περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, κατά το άρθρο 9 περ. β του Κ.Β.Π.Ν. (άρθρο 2 του ν.1515/1985), το οποίο επίσης έχει τύχει επικλήσεων στο προοίμιο του αυτού διατάγματος, μέτρα για την προστασία του τοπίου, των ακτών και των ειδικών περιοχών φυσικού κάλλους, καθώς και μέτρα για την προστασία της ιστορικής και πολιτιστικής κληρονομιάς (άρθρο 9 περ. γ' του Κ.Β.Π.Ν.), ενώ οι κατά την αυτή ως άνω διάταξη στόχοι και κατευθύνσεις του ρυθμιστικού σχεδίου Αθήνας (Ρ.Σ.Α.) περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, κατά το επίσης τυχόν επικλήσεως στο προοίμιο του αυτού διατάγματος άρθρο 10 παρ. 1α, 1β και 3α του Κ.Β.Π.Ν. (άρθρο 3 του ν. 1515/1985), ως γενικότερους μεν στόχους την ανάδειξη της ιστορικής φυσιογνωμίας της, την βελτίωση της ποιότητας ζωής για όλους τους κατοίκους της περιοχής και την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος, ως ειδικότερους δε στόχους την ανάδειξη και προστασία των ιστορικών στοιχείων και την οικολογική ανασυγκρότηση, ανάδειξη και προστασία του αττικού τοπίου, των τοπίων φυσικού κάλλους και

- των ακτών. Εξάλλου, στους στόχους αυτούς περιλαμβάνεται, σύμφωνα με το επίσης τυχόν επικλήσεως στο προοίμιο του αυτού διατάγματος άρθρο 1 παρ. 1 εδ. ε του ν. 2730/1999 («Σχεδιασμός, ολοκληρωμένη ανάπτυξη και εκτέλεση των Ολυμπιακών Έργων και άλλες διατάξεις», Α΄ 130), η ανάδειξη, αποκατάσταση, βιώσιμη ανάπτυξη και ολοκληρωμένη διαχείριση του παράκτιου μετώπου της πρωτεύουσας στο Σαρωνικό, ως υπερτοπικής ζώνης αθλητισμού, αναψυχής, πολιτιστικών δραστηριοτήτων και σύγχρονων και ήπιων τουριστικών υποδομών (βλ. Π.Ε. 371/2003). Όπως έχει γίνει δεκτό, από τις διατάξεις αυτές συνάγεται ότι, κατά την εξειδίκευση των στόχων και κατευθύνσεων του Ρ.Σ.Α., όπως αυτή ενεργείται με τα κατ' άρθρο 11 παρ. 3 του Κ.Β.Π.Ν. εκδιδόμενα προεδρικά διατάγματα, επιτρέπεται η λήψη όλων των αναγκαίων μέτρων για την προστασία και ανάδειξη των προστατευόμενων στοιχείων του τοπίου της περιοχής Αθηνών, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται, κατά τα οριζόμενα, άλλωστε, στο άρθρο 1 παρ. 3 περ. ε του ν. 1650/1986 (Α΄ 160), και οι ακτές, ως φυσικοί πόροι, ως στοιχεία οικοσυστημάτων και ως στοιχεία του τοπίου. Στα μέτρα αυτά προεχόντως περιλαμβάνεται η θέσπιση όρων και περιορισμών χρήσεων γης, οι οποίοι, όταν πρόκειται για περιοχές και ακτές εκτός σχεδίου πόλεως, μη προοριζόμενες, ως εκ τούτου, προς δόμηση, δύνανται να εξικνούνται και μέχρις ολοσχερούς απαγορεύσεως της δομήσεως σε περιοχές, στις οποίες η ιδιαίτερη φύση τους και η εξυπηρέτηση των ως άνω σκοπών το επιβάλλουν (βλ. Σ.τ.Ε. 3221-3222/2006 επτ.). Εφ' όσον δε τα μέτρα αυτά, σύμφωνα, άλλωστε, με τους ανωτέρω σκοπούς του Ρ.Σ.Α., θεσπίζονται με αντικειμενικά κριτήρια χάριν της προστασίας του δημοσίου συμφέροντος και τεκμηριώνονται από τα στοιχεία του φακέλου, χωρίς να συντρέχει περίπτωση πλάνης περί τα πράγματα, δεν αποτελεί, κατά τα λοιπά, αντικείμενο ακυρωτικού ελέγχου η εκτίμηση της Διοικήσεως για τα ιδιαίτερα μορφολογικά και άλλα χαρακτηριστικά μιας περιοχής, προκειμένου αυτή να ενταχτεί σε συγκεκριμένη ζώνη κανονιστικών ρυθμίσεων, η ζώνη δε αυτή μπορεί να είναι και διαφορετική από αντίστοιχη ζώνη άλλης περιοχής, για την οποία, κατά την εκτίμηση της Διοικήσεως, δεν συντρέχουν οι αυτές συνθήκες (βλ. Σ.τ.Ε. 216/2011 επτ., 3515/2010 επτ., 3221/2006 επτ.).
9. Επειδή, όπως ήδη εκτέθηκε, η παραλιακή περιοχή του νομού Αττικής, που εκτείνεται από τον Φαληρικό Όρμο έως την περιοχή Λομβάρδα Αγίας Μαρίνας Κρωπίας, διαιρέθηκε με το προσβαλλόμενο διάταγμα σε ζώνες προστασίας, χρήσεων γης και όρων και περιορισμών δομήσεως. Στόχος του εν λόγω διατάγματος είναι η συμπλήρωση, εξειδίκευση και διευκρίνιση του Ρυθμιστικού Σχεδίου Αθήνας και του προγράμματος προστασίας περιβάλλοντος για την πιο πάνω περιοχή, στα πλαίσια των γενικότερων στόχων και κατευθύνσεων του ν. 1515/1985, στους οποίους εντάσσεται και ο προσδιοριζόμενος με το άρθρο 1 παρ. 1 εδ. ε του ν. 2730/1999 στόχος. Οι γενικοί αυτοί στόχοι, όπως εξειδικεύονται για την περιοχή που αφορά το

προσβαλλόμενο διάταγμα, αφορούν την προστασία, διατήρηση και αποκατάσταση των παράκτιων οικοσυστημάτων (στη θάλασσα και στην ξηρά) και εξασφάλιση της απαιτούμενης ισορροπίας σε μακροπρόθεσμη προοπτική βιώσιμης ανάπτυξης, την προστασία, διατήρηση και ανάδειξη του τοπίου, των αρχαιολογικών και ιστορικών τόπων, τη διεύρυνση και ενίσχυση του δημόσιου, κοινόχρηστου χαρακτήρα της ζώνης, για όσο το δυνατόν περισσότερες και πολυπληθέστερες ομάδες χρηστών με παράλληλη αύξηση της προσπελασιμότητάς της, την εξασφάλιση της συνέχειας της παραλιακής ζώνης αλλά και τη σύνδεσή της με τον αστικό ιστό πίσω από την παραλιακή λεωφόρο, την απομάκρυνση ασυμβίβαστων με την ακτή και τον κοινόχρηστο χαρακτήρα της δραστηριοτήτων και την αποσυμφόρησή της από εντατικές αποκλειστικές χρήσεις, την αξιολόγηση και το συντονισμό των αναπτυξιακών προγραμμάτων των δημόσιων και ιδιωτικών φορέων που ενεργοποιούνται στη ζώνη και την ένταξη αυτών σε ενιαίο πλαίσιο υπό τους ανωτέρω γενικούς στόχους (βλ. την από 18.12.2001 εισήγηση προς την Εκτελεστική Επιτροπή του Οργανισμού Αθήνας σελ. 2-3, καθώς και τις από 20.12.2001/συν.15η/Θέμα 1ο και 26.4.2002/συν.25η/Θέμα 5ο αποφάσεις της Εκτελεστικής Επιτροπής του Οργανισμού Αθήνας). Ειδικότερα, με το άρθρο 2 του διατάγματος αυτού, οι περιοχές με στοιχείο 1 χαρακτηρίστηκαν ως «απολύτου προστασίας», στις περιοχές δε αυτές περιλαμβάνεται, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου, και η ζώνη 1β, στην οποία εμπίπτει το εστιατόριο του αιτούντος που ευρίσκεται στη Χερσονησίδα του Αγ. Κοσμά. Σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 2 του προσβαλλόμενου διατάγματος, η ζώνη 1β περιλαμβάνει περιοχές αποκατάστασης φυσικού τοπίου και αττικής χλωρίδας και πανίδας, καθώς και προστασίας και ανάδειξης αρχαιολογικών και ιστορικών χώρων στα όρια των δήμων Αλίμου, Ελληνικού, Βούλας και Κρωπίας. Για τη ζώνη αυτή ορίζονται με την ίδια διάταξη τα εξής: «...Εντός των περιοχών αυτών διατηρείται το φυσικό ανάγλυφο και απαγορεύεται κάθε δόμηση. Επιτρέπονται διαμορφώσεις διαδρομών περιπάτου και ποδηλάτου [άρθρο 2 παρ. 2 περ. β´] ... Νομίμως υφιστάμενες χρήσεις εστιατορίου στη Χερσονησίδα Αγ. Κοσμά συνεχίζουν τη λειτουργία τους μέχρι το 2006 οπότε και απομακρύνονται. Απαγορεύεται η χρήση του χώρου για στάθμευση αυτοκινήτων και η περίφραξη αυτού, ώστε να μην εμποδίζεται η πρόσβαση του κοινού στη ζώνη της παραλίας, στον αρχαιολογικό χώρο και στο μεταβυζαντινό ναό Αγίου Κοσμά και Δαμιανού [άρθρο 2 παρ. 2 περ. δ´]...». Περαιτέρω, στην από 16.4.2002 εισήγηση προς την Εκτελεστική Επιτροπή του Οργανισμού Αθήνας γίνεται ειδική αναφορά στην περιοχή της χερσονησίδας του Αγ. Κοσμά, όπου ευρίσκεται το εστιατόριο του αιτούντος, από την οποία προκύπτουν τα ακόλουθα: Ολόκληρη η χερσονησίδα αποτελεί έναν από τους γνωστότερους στη διεθνή βιβλιογραφία και σημαντικότερους οικισμούς (με νεκροταφείο) των Πρωτοελλαδικών Χρόνων. Τα αρχαία λείψανα, μετά την ανασκαφή, δημοσίευση και καταχωρησή τους, επικαλύφθηκαν, κατόπιν άδειας του Υπουργείου Πολιτισμού, με

χλοοτάπητα, ορατό δε παραμένει μόνον ένα μικρό τμήμα τους. Λείψανα του οικισμού υπάρχουν, επίσης, στη νότια παραλία της χερσονησίδας και κάτω από τη σημερινή επιφάνεια της θάλασσας λόγω της εν τω μεταξύ ανύψωσης της στάθμης της. Με την 25666/984/30.5.1957 απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων (Β΄ 184/8.7.1957 και αναδημοσίευση Β΄ 265/1.10.1957) ολόκληρη η περιοχή της χερσονήσου του Αγ. Κοσμά χαρακτηρίστηκε ως αρχαιολογικός χώρος. Στην κορυφή της χερσονησίδας και δίπλα στον μεταβυζαντινό ναό των Αγίων Κοσμά και Δαμιανού κατασκευάστηκε το 1962 από τον ΕΟΤ και για λογαριασμό του Ταμείου Ασφαλίσεως Ορθοδόξου Εφημεριακού Κλήρου της Ελλάδος (Τ.Α.Κ.Ε.), το οποίο μετονομάστηκε εν συνεχεία με το άρθρο 21 παρ. 7 του ν. 2084/1992 (Α΄ 165) σε Ταμείο Προνοίας Ορθόδοξου Εφημεριακού Κλήρου Ελλάδος (Τ.Π.Ο.Ε.Κ.Ε.), κέντρο αναψυχής 653 τ.μ. περίπου, με βάση την διέπυση τον ΕΟΤ κατά το χρόνο εκείνο νομοθεσία που δεν τον υποχρέωνε να εκδίδει οικοδομικές άδειες. Το κτίσμα αυτό προβλεπόταν στο γενικό σχέδιο ανάπτυξης της ακτής του Αγ. Κοσμά που είχε εκπονήσει ο ΕΟΤ. Το εν λόγω κτίσμα νομιμοποιήθηκε το 1992 σύμφωνα με το ν. 1337/1983 μετά από αίτηση του Τ.Α.Κ.Ε. Τον Οκτώβριο του 2000 αποδόθηκε από το Υπουργείο Οικονομικών (Διεύθυνση Κτηματικής Υπηρεσίας Πειραιά) στο Τ.Π.Ο.Ε.Κ.Ε. έκταση 4.850 τ.μ. στη χερσονησίδα του Αγ. Κοσμά, συμπεριλαμβανομένου και του ανωτέρω κτίσματος. Τον Φεβρουάριο του 2001 το Τ.Π.Ο.Ε.Κ.Ε. εκμίσθωσε το εν λόγω ακίνητο (στον αιτούντα) και τον Ιούνιο του ίδιου έτους χορηγήθηκε άδεια λειτουργίας εστιατορίου-μπαρ-αναψυκτηρίου. Παράλληλα, μετά από υποδείξεις του Οργανισμού Αθήνας μισθώθηκε χώρος για στάθμευση αυτοκινήτων εκτός της χερσονησίδας. Με την ανωτέρω εισήγηση προτείνεται για τη ζώνη 1β η μετεγκατάσταση, μεταξύ άλλων, της χρήσεως του εστιατορίου, προκειμένου να προστατευθούν, να αναδειχθούν και να γίνουν επισκέψιμες οι σημαντικές χερσαίες και ενάλιες αρχαιότητες στην περιοχή της χερσονησίδας του Αγ. Κοσμά, να απελευθερωθεί και να δοθεί σε κοινή χρήση η ζώνη της παραλίας, να συνδεθεί η ελεύθερη ακτή του Δήμου Αλίμου με εκείνη του Δήμου Ελληνικού και να αποκατασταθεί το μικρό μοναστηριακό συγκρότημα γύρω από το μεταβυζαντινό ναό των Αγίων Κοσμά και Δαμιανού που υπήρχε μέχρι τις πρώτες δεκαετίες του 20ου αιώνα, με χρήση «Μουσείο Εξέλιξης των Οικήσεων στην Ανατολική Ακτή του Σαρωνικού». Όπως χαρακτηριστικά αναφέρεται, «με τον τρόπο αυτό αποκαθίσταται η κλίμακα και η σχέση του μεταβυζαντινού ναού με το τοπίο, αλλά και δημιουργείται στη μοναδική αυτή θέση με τις εξαιρετικές θέες του Σαρωνικού η κατάλληλη κτιριακή υποδομή για την έκθεση των σημαντικότερων ευρημάτων της παράκτιας ζώνης και η ενημέρωση-εκπαίδευση των πολιτών».

10. Επειδή, από τα εκτεθέντα στην προηγούμενη σκέψη στοιχεία του φακέλου προκύπτει ότι ο κατά τα ανωτέρω χαρακτηρισμός των περιοχών της ζώνης 1β και οι επιβληθείσες απαγορεύσεις και περιορισμοί του άρθρου 2 παρ. 2 περ. δ΄

του προσβαλλόμενου διατάγματος ετέθησαν προς εξυπηρέτηση και εξειδίκευση των στόχων του Ρ.Σ.Α., ιδίως δε για την προστασία, διατήρηση και ανάδειξη του τοπίου, των ακτών, καθώς και των αρχαιολογικών και ιστορικών τόπων, όπως η επίμαχη περιοχή. Εν όψει δε του χαρακτήρα της εν λόγω περιοχής ως παράκτιου οικοσυστήματος, χρήσεις, όπως εκείνη του εστιατορίου, διασπούν, από την φύση τους, την ενότητά του και δημιουργούν τις προϋποθέσεις περαιτέρω διαταράξεώς του με τη συγκέντρωση ανθρωπογενών δραστηριοτήτων (πρβλ. Σ.τ.Ε. 3221/2006 επτ.). Συνεπώς, οι ρυθμίσεις του προσβαλλόμενου διατάγματος περί απομακρύνσεως της χρήσεως του εστιατορίου του αιτούντος από τη ζώνη 1β παρίστανται πρόσφορες και αναγκαίες για την επίτευξη του σκοπού που επιδιώκει το εν λόγω διάταγμα, οι δε προβαλλόμενοι λόγοι ακυρώσεως περί παραβίασης των αρχών της αναλογικότητας και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και περί μη προσβολής του φυσικού περιβάλλοντος εκ της ανωτέρω δραστηριότητας πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμοι, δεδομένου, άλλωστε, ότι η ως άνω απαγόρευση χρήσεως θεσπίζεται, κατ' αρχήν, εντός των ορίων της μνημονευθείσης σε προηγούμενη σκέψη νομοθετικής εξουσιοδοτήσεως.

11. Επειδή, με την κρινόμενη αίτηση προβάλλεται ότι το προβλεπόμενο από τη διάταξη του άρθρου 2 παρ. 2 περ. δ' πρώτο εδάφιο του προσβαλλόμενου διατάγματος μεταβατικό διάστημα της διετίας (2004-2006), μετά την πάροδο του οποίου πρέπει να απομακρυνθεί η χρήση του εστιατορίου, δεν παρίσταται εύλογο. Σύμφωνα δε με τον αιτούντα, η ίδια ως άνω ρύθμιση του προσβαλλόμενου διατάγματος παραβιάζει τη διάταξη της παραγράφου 6 του άρθρου 26 του ν. 2831/2000, όπως αυτή προστέθηκε με το άρθρο 12 παρ. 3 του ν. 3212/2003, με την οποία τέθηκε, ως κατώτατο όριο για την απομάκρυνση των νομίμως υφισταμένων, αλλά μη επιτρεπομένων κατά το εισαγόμενο νέο πολεοδομικό καθεστώς χρήσεων κτιρίων ή εγκαταστάσεων, η πενταετία.
12. Επειδή, κατά την επεξεργασία του προσβαλλόμενου διατάγματος με το πρακτικό επεξεργασίας 75/2004 του Συμβουλίου της Επικρατείας έγιναν δεκτά, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα: «Το παρόν σχέδιο, κατά την αρχική διατύπωση του άρθρου 2 παρ. 2 εδ. Δ, είχε ως εξής: "οι νομίμως υφιστάμενες χρήσεις εστιατορίου στη Χερσονησίδα Αγ. Κοσμά συνεχίζουν τη λειτουργία τους μέχρι το 2006 οπότε και απομακρύνονται, το δε αρχικό άρθρο 12 παρ. 1 αυτού του σχεδίου όριζε ότι: "Τα νομίμως λειτουργούντα κέντρα διασκέδασης εξακολουθούν να λειτουργούν μέχρι τη λήξη της άδειας λειτουργίας τους, με την προϋπόθεση ότι δεν παραβιάζονται οι υγειονομικές διατάξεις και οι διατάξεις περί ηχορύπανσης και πάντως όχι πέραν της τριετίας από τη δημοσίευση του παρόντος διατάγματος". Κατά τη νέα διατύπωση της παρ. 2 εδ. δ του άρθρου 2 "οι νομίμως υφιστάμενες χρήσεις εστιατορίου στη Χερσονησίδα Αγ. Κοσμά συνεχίζουν τη λειτουργία τους μέχρι το 2009 οπότε και απομακρύνονται". Περαιτέρω στην παρ. 1 του άρθρου 12 του υπό

επεξεργασία σχεδίου ορίζονται τα εξής: "Νομίμως λειτουργούντα: κέντρα διασκέδασης, εγκαταστάσεις μηχανοκίνητου αθλητισμού (καρτ, μοτοκρος, τζετ - σκι, πάρκα κυκλοφοριακής αγωγής με μηχανοκίνητα μέσα), λούνα - παρκ σε περιοχές στις οποίες δεν επιτρέπονται από τις διατάξεις του παρόντος οι χρήσεις αυτές απομακρύνονται μέσα σε προθεσμία πέντε (5) ετών από την έναρξη ισχύος του παρόντος διατάγματος". Το μεταβατικό διάστημα της πενταετίας που προβλέπεται από τις νέες αυτές διατάξεις για τη διατήρηση των χρήσεων που είναι αντίθετες προς τις οριζόμενες από το σχέδιο, είναι, ενόψει και των δεδομένων που προκύπτουν από τα στοιχεία του φακέλου, εύλογο και τίθεται νομίμως, ανεξαρτήτως του ζητήματος αν είναι σύμφωνες προς το Σύνταγμα οι διατάξεις της ... παραγράφου 6 του άρθρου 26 του ν. 2831/2000, με την οποία τίθεται ως κατώτατο όριο για την απομάκρυνση των νομίμως υφισταμένων, αλλά μη επιτρεπομένων κατά το εισαγόμενο νέο πολεοδομικό καθεστώς χρήσεων κτιρίων ή εγκαταστάσεων η πενταετία, κατά τρόπο ώστε να στερείται ο κανονιστικός νομοθέτης της δυνατότητας να ορίζει μικρότερο χρονικό όριο για την απομάκρυνση των εφεξής μη επιτρεπομένων χρήσεων, κατ' εκτίμηση των δεδομένων που συντρέχουν κάθε φορά και με βάση τα κριτήρια που θεσπίζονται σ' αυτή τη διάταξη». Εξάλλου, με την παρ. 3 του άρθρου 12 του ν. 3212/2003 (Α' 308) προστέθηκε στο άρθρο 26 του ν. 2831/2000 παράγραφοι 6 και 7, στις οποίες ορίζονται τα εξής: «6. Νομίμως υφιστάμενες χρήσεις κτιρίων ή εγκαταστάσεων σε περιοχές στις οποίες καθορίζονται ή μεταβάλλονται οι χρήσεις γης διατηρούνται εκτός αν ορίζεται διαφορετικά με την κανονιστική πράξη καθορισμού ή μεταβολής των χρήσεων. Στις περιπτώσεις που ορίζεται διαφορετικά, καθορίζεται υποχρεωτικά και ο χρόνος απομάκρυνσης των μη επιτρεπομένων χρήσεων, ο οποίος δεν μπορεί να είναι μικρότερος των πέντε ετών, ανάλογα με τη χρήση, τους ενδεχόμενους κινδύνους για το περιβάλλον, τις εκτιμώμενες επιπτώσεις στην επιθυμητή οργάνωση της περιοχής, τα τεχνικά, οικονομικά και κοινωνικά δεδομένα, τη συμβολή τους στην οικονομία της περιοχής και το κόστος και τις δυσκολίες μετεγκατάστασης...».

13. Επειδή, εν όψει του ότι από τη δημοσίευση του προσβαλλόμενου διατάγματος (5.3.2004) έως το χρόνο της πρώτης συζητήσεως της υποθέσεως ενώπιον του Δικαστηρίου (6.10.2010) είχε παρέλθει χρονικό διάστημα μεγαλύτερο της πενταετίας και λαμβανομένης υπόψη και της, διαταχθείσας με την υπ' αρ. 1119/2006 απόφαση της Επιτροπής Αναστολών του Συμβουλίου της Επικρατείας, συνεχίσεως λειτουργίας του εστιατορίου του αιτούντος μέχρι τη δημοσίευση της αποφάσεως του Δικαστηρίου επί της κρινόμενης αιτήσεως, ο λόγος ακυρώσεως περί παραβιάσεως του άρθρου 26 παρ. 6 του ν. 2831/2000 πρέπει να απορριφθεί προεχόντως ως στερούμενος αντικειμένου. Και, περαιτέρω, το προβλεπόμενο μεταβατικό διάστημα της διετίας (2004-2006), μετά την πάροδο του οποίου πρέπει να απομακρυνθεί η μη επιτρεπόμενη πλέον χρήση του εστιατορίου, παρίσταται εύλογο εν όψει των σκοπών τους οποίους

- επιδιώκει να θεραπεύσει το προσβαλλόμενο διάταγμα, ήτοι εν όψει της προστασίας, διατήρησης και ανάδειξης του φυσικού τοπίου, της ακτής, καθώς και των σημαντικότερων αρχαιολογικών και ιστορικών στοιχείων της επίμαχης περιοχής. Και ναι μεν με το αναφερόμενο στην προηγούμενη σκέψη Π.Ε. 75/2004 έγινε δεκτό ότι το μεταβατικό διάστημα της πενταετίας (2004-2009) για τη διατήρηση της χρήσης του εστιατορίου στη χερσονησίδα του Αγ. Κοσμά ήταν εύλογο, ρύθμιση όμως που δεν υιοθετήθηκε από τη Διοίκηση, η οποία ενέμεινε στην αρχική πρόβλεψη περί διετίας («μέχρι το 2006»), ωστόσο από τα ανωτέρω δεν μπορεί να συναχθεί ότι το τελικώς επιλεγέν μεταβατικό διάστημα δεν είναι εύλογο, λαμβανομένου άλλωστε υπόψη και του ότι με το προγενέστερο 371/2003 πρακτικό επεξεργασίας του ίδιου σχεδίου διατάγματος ουδεμία τέτοια κρίση είχε διατυπωθεί ως προς την αρχική ρύθμιση περί μεταβατικού διαστήματος.
14. Επειδή, τέλος, προβάλλεται ότι η ως άνω ρύθμιση του πρώτου εδαφίου του στοιχείου δ' της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του προσβαλλόμενου διατάγματος αντίκειται στην αρχή της ισότητας, διότι, ενώ στη ζώνη 4β (βλ. άρθρο 5 παρ. 2 στοιχείο γ' του προσβαλλόμενου διατάγματος) επιτρέπεται η διατήρηση της λειτουργίας των νομίμως υφισταμένων στο Δήμο Βουλιαγμένης εστιατορίων χωρίς όρους και προϋποθέσεις, αντιθέτως το εστιατόριο του αιτούντος επιτρέπεται να συνεχίσει τη λειτουργία του μόνον μέχρι το 2006. Εξάλλου, στο άρθρο 5 του προσβαλλόμενου διατάγματος προβλέπονται, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα: «Περιοχές με στοιχείο 4. Πρόκειται για περιοχές ελευθέρων χώρων πρασίνου υπερτοπικού χαρακτήρα με ήπια ανάπτυξη χρήσεων αναψυχής και περιπάτου. Στις ως άνω περιοχές καθορίζονται χρήσεις γης και όροι και περιορισμοί δόμησης κατά ζώνες 4α και 4β... ως εξής: 1. ... 2. Ζώνη 4β. α. Στη ζώνη αυτή περιλαμβάνονται εκτός σχεδίου περιοχές και τμήματα ζώνης παραλίας στους δήμους Παλαιού Φαλήρου, Αλίμου, Γλυφάδας, Βουλιαγμένης και Βάρης. β. Στη ζώνη αυτή επιτρέπονται ελεύθεροι χώροι πρασίνου, υπαίθρια καθιστικά, διαδρομές περιπάτου και ποδηλάτου, μικρά κιόσκια-σκίαστρα, υπαίθριοι χώροι πολιτιστικών εκδηλώσεων μικρής κλίμακας και θερινός υπαίθριος κινηματογράφος στο Πάρκο Φλοίσβου μέγιστης χωρητικότητας 180 θέσεων, υπαίθριες αθλοπαιδιές μικρής κλίμακας, παιδικές χαρές, χώροι υπαίθριων καλλιτεχνικών εκθέσεων, εστιατόρια-αναψυκτήρια, υπαίθριοι ή υπόγειοι χώροι στάθμευσης αυτοκινήτων για την εξυπηρέτηση των παραπάνω χρήσεων και κέντρο περίθαλψης θαλασσίων ζώων στη Γλυφάδα. γ. Ειδικότερα στο δήμο Βουλιαγμένης παραμένουν τα νομίμως υφιστάμενα αναψυκτήρια-εστιατόρια χωρίς δυνατότητα επέκτασης αλλά μόνο επισκευής για λόγους χρήσεως και υγιεινής...».
15. Επειδή, ο ανωτέρω λόγος ακυρώσεως, κατά τον οποίο η θέσπιση του εν λόγω περιορισμού στη λειτουργία του εστιατορίου του αιτούντος αντίκειται στην αρχή της ισότητας, καθόσον τα νομίμως υφιστάμενα στο Δήμο Βουλιαγμένης εστιατόρια που εμπίπτουν στη ζώνη 4β του προσβαλλόμενου διατάγματος

επιτρέπεται να συνεχίσουν τη λειτουργία τους χωρίς όρους και προϋποθέσεις, πρέπει να απορριφθεί, κατά τα εκτεθέντα σε προηγούμενη σκέψη, ως απαράδεκτος. Τούτο, δε, διότι η εκτίμηση της Διοικήσεως για τα ιδιαίτερα μορφολογικά χαρακτηριστικά της περιοχής της ζώνης 1β στην οποία εμπίπτει το εστιατόριο του αιτούντος (περιοχή απολύτου προστασίας και συγκεκριμένα περιοχή αποκατάστασης φυσικού τοπίου και αττικής χλωρίδας και πανίδας, καθώς και προστασίας και ανάδειξης αρχαιολογικών και ιστορικών χώρων), σε σχέση με την περιοχή στην οποία ευρίσκονται τα παραπάνω εστιατόρια του Δήμου Βουλιαγμένης (περιοχή περιαστικού πρασίνου υπερτοπικού χαρακτήρα με λειτουργίες αναψυχής, πολιτισμού και υπαίθριων αθλοπαιδειών μικρής κλίμακας, σύμφωνα με την από 26.4.2002 γνωμοδότηση της Εκτελεστικής Επιτροπής του Οργανισμού Αθήνας), η οποία τελεί υπό διαφορετικές συνθήκες και εντάσσεται σε διαφορετική ζώνη (ζώνη 4β), δεν υπόκειται σε ακυρωτικό έλεγχο (πρβλ. Σ.τ.Ε. 3221/2006 επτ.).

16. Επειδή, ενόψει των ανωτέρω, πρέπει να απορριφθεί η κρινόμενη αίτηση.